RAPPORT VAN DE RECHTER-RAPPORTEUR
in zaak C-262/91 *

I — De feiten en de procedure

Op 24 november 1987 heeft het Hof twee arresten gewezen (zaak 124/86, Commissie/Italië, Jurispr. 1987, blz. 4661, en zaak 125/86, Commissie/Italië, ibid., blz. 4669), waarin het respectievelijk voor recht verklaarde:

„Door niet binnen de gestelde termijn de nodige bepalingen vast te stellen voor het volgen van richtlijn 83/183/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende de belastingvrijstellingen bij definitieve invoer uit een Lid-Staat van persoonlijke goederen door particulieren, is de Italiaanse Republiek de krachtens het EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet nagekomen",

en

„Door niet binnen de gestelde termijn de nodige bepalingen vast te stellen voor het volgen van richtlijn 83/181/EEG van de Raad van 28 maart 1983 houdende bepaling van de werkingssfeer van artikel 14, lid 1, sub d, van richtlijn 77/388/EEG met betrekking tot de vrijstelling van de belasting over de toegevoegde waarde voor de definitieve invoer van bepaalde goederen, is de Italiaanse Republiek de krachtens het EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet nagekomen."

Daar de Commissie van de Italiaanse regering geen mededeling ontving over de bepalingen die waren vastgesteld om de nationale wetgeving in overeenstemming te brengen met voornoemde richtlijnen 83/181 en 83/183 van de Raad van 28 maart 1983, hebben de diensten van de Commissie bij brieven van 15 januari 1988 aan de permanente vertegenwoordiging van de Italiaanse Republiek bij de Europese Gemeenschappen de aandacht van de Italiaanse regering gevestigd op de verplichting, zo spoedig mogelijk de maatregelen te nemen die nodig zijn ter uitvoering van de arresten van het Hof van 24 november 1987.

Daar deze brieven aan de Italiaanse regering onbeantwoord bleven en de Commissie niet beschikte over informatie, dat de nodige wettelijke bepalingen voor de uitvoering van de arresten van het Hof van 24 november 1987 in werking waren getreden, heeft de Commissie de Italiaanse regering op 21 november 1988 overeenkomstig artikel 169 EEG-Verdrag in de gelegenheid gesteld, binnen twee maanden haar opmerkingen over de inbreuk op artikel 171 EEG-Verdrag te maken.

Bij brief van 27 januari 1989 aan de Italiaanse minister voor de coördinatie van de communautaire beleidssectoren heeft de bevoegde Commissaris voor fiscale zaken gewezen op de verplichting van de Italiaanse regering, te voldoen aan de arresten van het Hof van 24 november 1987. De bepalingen bedoeld ter uitvoering van deze arresten, waren feitelijk opgenomen in een op 10 mei

* Procestaal: Italiaans.

1989 door de Italiaanse Senaat goedgekeurd wetsontwerp, dat echter door de Italiaanse Kamer van afgevaardigden werd afgekeurd.

Op 29 januari 1990 heeft de Commissie overeenkomstig artikel 169 EEG-Verdrag de Italiaanse Republiek twee met redenen omklede adviezen ter kennis gebracht betreffende, respectievelijk, de belastingvrijstellingen bij definitieve invoer uit een Lid-Staat van persoonlijke goederen door particulieren (zaak 124/86) en de vrijstelling van de belasting over de toegevoegde waarde voor de definitieve invoer van bepaalde goederen (zaak 125/86). De Italiaanse Republiek werd uitgenodigd, binnen twee maanden na de kennisgeving de vereiste maatregelen te nemen om aan deze adviezen te voldoen.

Aangezien deze adviezen onbeantwoord bleven, heeft de Commissie het onderhavige beroep ingesteld.

II — Schriftelijke behandeling en conclusies van partijen

Het verzoekschrift van de Commissie is ingeschreven ter griffie van het Hof op 11 oktober 1991.

De schriftelijke behandeling heeft een normaal verloop gehad. De Italiaanse Republiek heeft echter afgezien van dupliek.

Het Hof heeft, op rapport van de rechter-rapporteur, de advocaat-generaal gehoord en met instemming van partijen, op grond van artikel 44 bis van het Reglement voor de procesvoering besloten af te zien van de mondelinge behandeling.

De *Commissie* concludeert dat het den Hove behage:

— vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de nodige maatregelen te nemen ter uitvoering van de arresten van het Hof van 24 november 1987 in de zaken 124/86 en 125/86, de krachtens artikel 171 EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

III — Middelen en argumenten van partijen

De *Commissie* meent, dat de Italiaanse Republiek op grond van artikel 171 EEG-Verdrag de nodige maatregelen had moeten nemen ter uitvoering van de arresten van het Hof van 24 november 1987. Zij wijst erop, dat volgens de rechtspraak van het Hof met de uitvoering van een arrest onmiddellijk een begin moet worden gemaakt en zij zo snel mogelijk moet worden voltooid (zie onder meer het arrest van 13 juli 1988, zaak 169/87, Commissie/Frankrijk, Jurispr. 1988, blz. 4093, r. o. 14).

Tegenover het door de Italiaanse Republiek in haar verweerschrift aangevoerde argument, dat wetsontwerpen tot omzetting van bedoelde richtlijnen in de Italiaanse rechtsorde aan het parlement zijn voorgelegd, stelt de Commissie, dat volgens vaste rechtspraak een Lid-Staat zich ter rechtvaardiging van de niet-nakoming van uit het gemeenschapsrecht voortvloeiende verplichtingen niet ten exceptieve op bepalingen, praktijken of situaties van zijn nationale rechtsorde kan beroe-

pen (zie het arrest van 14 januari 1988, gevoegde zaken 227/85-230/85, Commissie/België, Jurispr. 1988, blz. 8, r. o. 10).

De *Italiaanse Republiek* voert aan, dat tijdens de voorgaande parlementaire zittingsperiode op 12 september 1986 een wetsontwerp betreffende de uitvoering van richtlijnen 83/181 en 83/183 van de Raad van 28 maart 1983 aan het parlement was voorgelegd, doch dat het parlement de behandeling daarvan wegens voortijdige ontbinding niet kon voltooien.

Dit wetsontwerp was op 4 februari 1989 opnieuw ingediend bij de Senaat van de Italiaanse Republiek (senaatsstuk nr. 1571), die het op 10 mei 1989 heeft goedgekeurd. Het ontwerp is vervolgens ter goedkeuring voorgelegd aan de Kamer van afgevaardigden (kamerstuk nr. 3949). Deze goedkeuring is binnenkort te verwachten, zodat het geding zijn voorwerp zal verliezen.

J. C. Moitinho de Almeida
rechter-rapporteur